

DigIT: Developing Digital Skills and Tools for Better Inclusion of Refugees and Immigrants

Project Reference: 2021-1-PL01-KA220-HED-000032041

Toolkit voor opleidingen in het hoger onderwijs voor opleiders

HOOFDSTUK-4

De rijkdom van diversiteit in het hoger onderwijs optimaliseren

Gebruikmaken van multiculturele ervaringen van vluchtelingen en immigranten om het voorgeschreven curriculum te verbeteren en vaardigheden en meerdere perspectieven met de klas te ontwikkelen.

**Co-funded by
the European Union**

Disclaimer

Dit project is gefinancierd met steun van de Europese Commissie. De inhoud van deze website geeft de mening van de auteurs weer en valt uitsluitend onder hun verantwoordelijkheid. De Commissie is niet verantwoordelijk voor het gebruik van de informatie op deze website.

DIGIT © 2023 by Vistula University is licensed under CC BY-NC-ND 4.0

Table of Contents

<i>Inleiding</i>	3
<i>Hoofdstuk 4</i>	4
<i>De rijkdom van diversiteit in het hoger onderwijs optimaliseren</i>	4
<i>Inleiding:</i>	4
<i>De uitdagingen van het integreren van diversiteit in de pedagogische context overwinnen</i>	5
Strategieën voor het integreren van diversiteit als een zinvolle pedagogische bron	5
Voorbeelden van succesvolle initiatieven die gebruik hebben gemaakt van de vaardigheden en kennis van vluchtelingen/immigranten in het hoger onderwijs	8
<i>Externe bronnen</i>	11
<i>Referenties:</i>	12

Inleiding

Toegang tot hoger onderwijs (HE) is een fundamenteel recht dat aan iedereen zou moeten worden verleend, ongeacht hun achtergrond of omstandigheden. Vluchtelingen en immigranten worden echter vaak geconfronteerd met tal van belemmeringen die hen verhinderen hun wens en motivatie om toegang te krijgen tot het hoger onderwijs te vervullen. Deze belemmeringen kunnen van culturele, sociale, economische en juridische aard zijn en vereisen een gezamenlijke inspanning van alle belanghebbenden om ze te overwinnen.

Beroepskrachten in het hoger onderwijs spelen een cruciale rol bij het vergemakkelijken van de toegang tot het hoger onderwijs voor vluchtelingen en immigranten, aangezien zij zich in een unieke positie bevinden om ondersteuning en begeleiding op maat te bieden. Ze bevinden zich immers in een unieke positie om ondersteuning en begeleiding op maat te bieden. Ze moeten zich echter bewust zijn van de specifieke uitdagingen waarmee vluchtelingen en immigranten geconfronteerd worden en ze moeten over de nodige vaardigheden en kennis beschikken om deze uitdagingen aan te gaan.

Deze digitale toolkit is ontworpen om in deze behoefte te voorzien door professionals in het hoger onderwijs, leden van studentenverenigingen, maatschappelijk werkers, leerkrachten/loopbaanadviseurs van scholen en hogescholen en medewerkers van ondersteuningsorganisaties voor vluchtelingen een uitgebreide gids te bieden over hoe ze de toegang tot het hoger onderwijs voor vluchtelingen en immigranten kunnen vergemakkelijken. De doelstellingen van de toolkit zijn het verhogen van het competentieniveau en het sociaaleconomisch bewustzijn van professionals in het hoger onderwijs, het verbeteren van de professionele en persoonlijke groei van vluchtelingen/immigranten en het aanmoedigen van vluchtelingen/immigranten om hun opleiding voort te zetten en bij te dragen tot de ontwikkeling van de gemeenschap.

Om de nauwkeurigheid en betrouwbaarheid van de toolkit te garanderen, zijn de aanbevelingen gebaseerd op de meest recente wettelijke en beleidsontwikkelingen die een invloed hebben op de toegang tot het hoger onderwijs, en op de beste praktijken die door deskundigen op dit gebied werden geïdentificeerd. Deze digitale toolkit werd gecreëerd om te dienen als een waardevol hulpmiddel voor professionals in het hoger onderwijs en andere belanghebbenden die betrokken zijn bij het vergemakkelijken van de toegang tot het hoger onderwijs voor vluchtelingen en immigranten. Door HO-professionals uit te rusten met de nodige kennis en vaardigheden om de barrières waarmee vluchtelingen en immigranten geconfronteerd worden aan te pakken, kunnen we sociale inclusie, diversiteit en gemeenschapsontwikkeling bevorderen.

Hoofdstuk 4

De rijkdom van diversiteit in het hoger onderwijs optimaliseren

Gebruikmaken van multiculturele ervaringen van vluchtelingen en immigranten om het voorgeschreven curriculum te verbeteren en vaardigheden en meerdere perspectieven met de klas te ontwikkelen.

Inleiding:

Deze module is bedoeld om professionals in het hoger onderwijs te helpen gebruik te maken van de verschillen in geleefde ervaringen en ideeën van deelnemers en van hun eigen culturele en transculturele ervaringen, om de werkplek in het hoger onderwijs te verrijken. Binnen de ruimte van het klaslokaal voor hoger onderwijs zien we een nieuwe mogelijkheid voor ontwikkeling van de docent en de studenten, inclusief degenen met een vluchtelingenachtergrond.

De module probeert verder te gaan dan alleen het erkennen van verschillen als een soort symbolisme voor diversiteit, maar probeert het te gebruiken als een pedagogische bron die kan leiden tot betere cognitieve en affectieve resultaten voor alle deelnemers. Dit geldt ook voor de leerkracht, die voortdurend zal moeten nadenken over zijn of haar eigen veronderstellingen en de parameters zal moeten herzien van wat voorheen misschien een succesvolle cursus was. Deze paragraaf is ook niet alleen bedoeld voor docenten. Studenten, ook die met een vluchtelingenachtergrond, moeten de waarde van verschillende overtuigingen en praktijken begrijpen en het klaslokaal zien als een effectieve ruimte om verschillende discoursen te baseren.

Doelstellingen :

1. Het vergroten van de diversiteit van perspectieven in de klas, in het bijzonder perspectieven gebaseerd op doorleefde ervaringen.
2. Gebruikmaken van casestudy's en factoren uit het echte leven die ver afstaan van de Europese hogeronderwijscontext om Europese perspectieven in vraag te stellen, uit te dagen, aan te passen en te ontwikkelen.
3. Kritische situationele analyse aanmoedigen, waarbij de posities in het domein van een academicus of beoefenaar worden bekeken als het resultaat van een cultureel-historisch-sociaal proces.

4. Etnorelativiteit onder alle deelnemers helpen vergroten (gebaseerd op Bennetts 6-fasenmodel van etnocentrisme-ethnorelativisme)
5. Een aanzet geven tot zelf- en groepsreflectie.

Benodigde middelen:

De bronnen die als basis kunnen dienen voor dit ontwikkelingsproces zijn gebaseerd op perspectieven, ideeën en geleefde ervaringen van mensen die in andere culturen hebben geleefd dan de heersende cultuur in de klas. Sommige vluchtelingen zouden te maken hebben gehad met aanzienlijke tegenspoed in de context van gedwongen verplaatsing en hervestiging. Dit leidt ertoe dat deze leerlingen meerdere wereldbeelden hebben ervaren en een begrip hebben van verschillende leefwerelden.

De uitdagingen van het integreren van diversiteit in de pedagogische context overwinnen

Diversiteit omwille van diversiteit kan worden gevierd, maar het pedagogisch potentieel van diversiteit in de klas moet worden erkend. Zonder een goed begrip van de theoretische basis waar de diversiteit van studenten fungeert als leermiddel, kan diversiteit in de klas verworden tot louter symbolisme. Dit tokenisme erkent verschillen en verwoordt het belang ervan, maar maakt er geen effectief gebruik van om het leren en begrijpen te verbeteren. Het erkennen van diversiteit mag niet op zichzelf staan, los van de cursus. Daarom zouden pedagogische vereisten en leerresultaten met een theoretische basis, en idealiter empirisch bewijs, de drijvende kracht moeten zijn voor het ontwikkelen van activiteiten. Pedagogische doelstellingen die gericht zijn op cognitieve en emotionele ontwikkeling zouden het uitgangspunt moeten zijn voor het plannen van activiteiten, eerder dan activiteiten uit te voeren omwille van zichzelf.

Strategieën voor het integreren van diversiteit als een zinvolle pedagogische bron

1. Voorbij het symbolisme: Diversiteit mag niet gescheiden en geabstraheerd worden, maar moet begrepen worden binnen de context waarin we leven. Het combineren van verschillende culturele ervaringen in klaslokalen transformeert ongetwijfeld praktijken om beter in te spelen op veranderende onderwijscontexten. Volgens Giroux (1991) helpt diversiteit ons te weerstaan aan het afsluiten van kennis, door te erkennen dat kennis contingent en dynamisch is en verschillende betekenissen heeft. Daarom mag het integreren van diversiteit geen op zichzelf staande activiteit zijn, maar moet het ruimte creëren in het 'standaard' curriculum, waar het curriculum kritisch kan worden beoordeeld.

De onderstaande illustratie hoopt een indicatie te geven:

Context: een klas voor hoger onderwijs gericht op lerarenopleidingen in een land van de Europese Unie
Profiel van de klas: 70% autochtone studenten, 15% Europese studenten, 15% niet-Europese internationals uit het Zuiden, inclusief vluchtelingen
Taak : Evalueren van computerondersteund coöperatief leren op basis van voorgeschreven teksten vanuit een kosten-batenperspectief
Toegevoegde waarde van diversiteit: de taak kan worden uitgevoerd in verschillende contexten (die niet noodzakelijkerwijs verschillen tussen landen of hetzelfde zijn binnen landen) waar verschillende financiële middelen beschikbaar zijn en verschillende culturele factoren een rol spelen.
Gewenst resultaat: De waarde van computerondersteund samenwerkend leren wordt niet alleen geschat vanuit een losstaand, gedecontextualiseerd onderwijsperspectief, maar ook wanneer sociaal-culturele en linguïstische verschillen een uitdaging vormen voor samenwerking of extra leerkrachtinterventies vereisen. Ook gezien de relatieve overvloed aan leermiddelen in Europa, zou het perspectief van een vluchteling die gemigreerd is uit een regio met beperkte middelen, ook een economisch en mogelijk een economisch-socio-cultureel interactieperspectief toevoegen. Mogelijk kan het ook leiden tot het in twijfel trekken van de noodzaak van computers om samenwerkend leren te ondersteunen. Sommige input lijkt misschien ver weg van de Noorse/Duitse klas, maar is waarschijnlijk relevant en zeker reëel, bij het aanpassen van de planning van een typische CSCL-interventie, en zou elke lesplanningstaak rond CSCL verbeteren.

Een dergelijke benadering beschouwt en construeert verschillende uitdagende contexten, die kunnen verschillen in de omvang en intensiteit van de uitdaging, evenals de discussie over

oplossingen, waarvan sommige voorwaardelijk en dynamisch zouden zijn. Het zou ons in staat stellen om de status-quo-benadering in vraag te stellen die we in verschillende handleidingen en boeken over lerarenopleidingen tegenkomen.

2. De uitdaging van positivistische kennis : De kritische pedagogische traditie stelt de bewering van de neutraliteit van kennis en een unitaire hegemoniale opvatting van de werkelijkheid in vraag (Friere, 1961). Door de processen en factoren te analyseren die kennis vormgeven, begrijpen we contexten waarin kennis werd gereïficeerd. Het doel van grenspedagogie is het creëren van theorieën en alternatieve concepten, die de geponeerde kennis overstijgen, inclusief door het analyseren van de criteria die sommige kennis als geloofwaardig waarden en andere niet. Giroux (1991) stelt dat grenspedagogie het idee is dat verschillen een middel zijn om een democratischer discours te ontwikkelen binnen de klas en de universitaire ruimte. Dit is ook niet alleen beperkt tot de geesteswetenschappen en kunsten. Zelfs binnen de statistiek die gebruikt wordt voor sociale wetenschappen worden voorbeelden gevonden van schijnbaar alomtegenwoordige conventies die bij onderzoek willekeur onthullen.

Binnen de sociale en menswetenschappen is de keuze van concepten en beslissingen over het operationaliseren van dergelijke concepten gevarieerd, net als de keuze van methodologieën, en daarom moet het met een gezonde scepsis worden benaderd.

Bijvoorbeeld het begrip 'natie', dat in Europese contexten synoniem is aan cultuur en tot voor kort een eenduidige, monolithische cultuur impliceerde die door de mensen van de natie wordt gepraktiseerd. Een dergelijk concept zou zeer misleidend en onnauwkeurig zijn om andere 'naties' te beschrijven die bestaan uit meerdere identiteitsgroepen met een verscheidenheid aan geschiedenissen, talen, geloofssystemen en levensstijlen die allemaal een historische en emotionele band met het land hebben. Door te erkennen, in vraag te stellen, te respecteren en te analyseren waarom deze verschillen bestaan, hopen we de grenzen tussen de norm en wat als anders wordt gezien te hertekenen tot een meer open, democratisch en gedecentreerd klaslokaal.

3. Uitdagingen van constructivistisch leren Diversiteit en verschil gebruiken als pedagogische praktijk vereist een constructivistische benadering van leren. Toch kan in een constructivistische klas een gebrekkig begrip van constructivisme leerkrachten misleiden door te geloven dat leerlingen in staat zijn om hun eigen leren effectief te structureren. Dit kan soms het geval zijn, maar uitingen van diverse culturele ervaringen en de interactie daarvan met constructivistische klaspraktijken kunnen leiden tot een buitengewone melange van praktijken en perspectieven. En

het is belangrijk om concepten met elkaar te verbinden zodat ze niet op zichzelf blijven staan, maar hun relatie en interactie met elkaar wordt begrepen. Daarom speelt directe instructie nog steeds een sleutelrol in het structureren, naar voren halen en mogelijk maken van een omgeving voor diverse kennisbronnen.

Een andere veel voorkomende misvatting onder opvoeders is gedocumenteerd in verschillende onderzoeken dat alle ideeën, standpunten en perspectieven die naar voren worden gebracht in een constructivistische klas even legitiem en volledig zijn. De uitdaging hier is dat de klas zich beweegt in de richting van een soort relativisme van kennis, die niet geschikt is voor een rigoureuze beoordeling en zich niet houdt aan een kritische pedagogie die ook niet-dominante perspectieven bekritiseert. Volgens de basis van kritische pedagogie zouden verschillende perspectieven onderworpen moeten worden aan hetzelfde onderzoek van veronderstellingen en voorwaarden die ten grondslag liggen aan een geponeerde verklaring van kennis (Windschitl, 2002).

Voorbeelden van succesvolle initiatieven die gebruik hebben gemaakt van de vaardigheden en kennis van vluchtelingen/immigranten in het hoger onderwijs

De eerste casestudy hieronder over Identiteitsteksten maakt gebruik van de eerste strategie om diversiteit als een pedagogische bron te gebruiken om een narratieve en reflectieve ruimte op te bouwen. Het maakt ook gebruik van de tweede strategie door tot op zekere hoogte diversiteitsteksten te gebruiken in de hoop nieuwe perspectieven toe te voegen aan de status-quo.

Casestudy: Identiteitsteksten als ruimte voor socioculturele uitwisseling tussen mid-career medische professionals uit verschillende landen.

Zaidi et al. (2016) gebruikten identiteitsteksten als middel om socioculturele uitwisseling en interactie te bevorderen tussen medische professionals in hun midden carrière bij de in de VS gevestigde Foundation for Advancement of International Medical Education and Research. De identiteitstekst vraagt deelnemers om een voorstelling te maken van hoe hun algemene identiteit zich in de loop der tijd heeft ontwikkeld, rekening houdend met bredere sociaal-culturele en historische processen. Deze identiteitstekst kan in elke vorm worden weergegeven, schriftelijk, beeldend, tastbaar enz. naar keuze van de student.

Het voordeel van deze benadering was dat ze zowel een reflectieve als narratieve ruimte creëerde. Het eerste hielp bij het in kaart brengen van de spanningen waarmee de deelnemers in een institutionele omgeving te maken kunnen hebben gehad, evenals de machtsstructuren en de

strijd van de deelnemer binnen de setting. Het tweede hielp bij het creëren van een krachtig verhaal om verhalen te delen en benadrukte de sociale aard van identiteitsvorming.

Zareen Zaidi, Daniëlle Verstegen, Rahat Naqvi, Tim Dornan & Page Morahan (2016)
Identiteitstekst: een educatieve interventie om culturele interactie te bevorderen, Medical Education Online, 21:1, 33135, DOI: 10.3402/meo.v21.33135.

De beperking van deze casestudie is dat ze de toevallige en contingente aard van alternatieve perspectieven niet onderzoekt - misschien was dat niet nodig in de context.

In de volgende casestudy is diversiteit uit de hele wereld echter heel specifiek gebruikt als een pedagogische bron om intercultureel begrip, of het gebrek daaraan, te benadrukken en hoe we met eenvoudige perspectieven 'de ander' kunnen creëren en reproduceren. Deze casestudy laat ook op een effectieve manier zien hoe kennis contingent is en niet noodzakelijkerwijs eendimensionaal. Het biedt ook een reflectieve ruimte waar de deelnemer kan nadenken over hoe hij zou reageren.

Praktijkvoorbeeld: Interculturele communicatie onderwijzen met 'An Idiot Abroad'.

Interculturele communicatie omvat het identificeren van en reflecteren op ethnocentrisme en het ontwikkelen van interculturele gevoeligheid (Bennett, 1986). Ethnocentrisme is het idee dat iemands eigen perceptie van cultuur centraal staat in hun realiteit (Bennett, 1986). An Idiot Abroad was een tv-programma over Karl Pilkington die liever in zijn eigen land bleef en niet graag op reis ging, maar toch werd overgehaald. De tv-show richt zich op de interculturele ervaringen die Karl opdoet als onderdeel van een samengesteld reisprogramma, die vaak hilarisch, soms cringeworthy en mogelijk reflectief zijn. Aangezien deze activiteit deel uitmaakte van de cursussen van de afdeling Communicatiewetenschap, zijn er meerdere andere onderdelen, waaronder een theoretische inleiding.

Cruciaal is echter dat het debriefinggedeelte, na het bekijken van de video's, iets is dat breder toepasbaar is. Dit deel bevatte vragen over de culturele waarden die in de video werden waargenomen, Karl's navigatie door dergelijke omgevingen, zijn (gebrek aan) succes en strategieën die hij mogelijk gebruikte en hoe deze verband hielden met begrippen als interculturele competentie en ethnocentrisme. Tot slot waren er ook reflectieve vragen die de

kijker in Karl's positie plaatsten of hypothetische scenario's die hen lieten nadenken over hoe zij zouden reageren of zouden willen reageren.

Docent communicatie, 28(1), 9-13. <https://doi.org/10.1080/17404622.2013.839044>

Externe bronnen

- De VN-vluchtelingenorganisatie - Hoger onderwijsprogramma's voor vluchtelingen:
<https://www.unhcr.org/education/higher-education.html>
- Het Erasmus+ programma voor vluchtelingen van de Europese Commissie:
https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/opportunities-for-refugees_en
- Het Centrum voor Vluchtelingenstudies van de Universiteit van Oxford:
<https://www.rsc.ox.ac.uk/>
- Tijdschrift voor Vluchtelingenstudies: <https://academic.oup.com/jrs>
- Instituut voor Migratiebeleid: <https://www.migrationpolicy.org/>
- The International Association of Universities - Refugees, Displaced Persons, and Higher Education: <https://www.iau-aiu.net/Refugees-Displaced-Persons-and-Higher-Education>
- The World University Service of Canada - Student Refugee Program:
<https://www.wusc.ca/our-work/student-refugees/>
- Initiatief voor onderwijs aan vluchtelingen: <https://refugeeeducationinitiative.org/>
- Het ondersteuningsprogramma voor hoger onderwijs van de Open Society Foundations:
<https://www.opensocietyfoundations.org/what-we-do/themes/higher-education-support-program>
- Het International Refugee Assistance Project: <https://refugeerights.org/>
- Europese website over integratie: https://ec.europa.eu/migrant-integration/library-document/report-health-refugees-and-migrants-who-european-region_en

Referenties:

Bennett, M. J. (2004). Intercultureel competent worden. In *Naar multiculturalisme : Een lezing in Multicultureel onderwijs*.

www.idrinstitute.org/allegati/IDRI_t_Pubblicazioni/1/FILE_Documento.pdf

British Council. (2016). Toegang van vluchtelingen tot hoger onderwijs: Beleid en praktijk in Europa. Opgehaald van

https://www.britishcouncil.org/sites/default/files/refugee_access_to_higher_education_report.pdf

Europese Commissie. (2016). Onderwijs voor vluchtelingen en asielzoekers in Europa:

Een studie van 15 lidstaten. Opgehaald van <https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/0b0cdd2c-cd4e-11e5-a4b1-01aa75ed71a1/language-en>.

Friere, P. (1968). *Pedagogie van de onderdrukten*. Penguin.

Giroux, H. A. (1991). Grenspedagogiek en de politiek van het postmodernisme. *Sociale tekst*, 28, 51-67. <https://doi.org/10.2307/466376>

Windschitl, M. (2002). Constructivisme in de praktijk framen als het onderhandelen over dilemma's: Een

Analyse van de conceptuele, pedagogische, culturele en politieke uitdagingen voor leerkrachten. *Review of Educational Research*, 72(2), 131-175.

<http://www.jstor.org/stable/3516031>

Hockings, (2011, p. 521).